

אוהל האיך | - מניפסט

אנחנו, אנשי **בעד**, פרמקלצ'ר עירוני, פשטות מרצון ושותפים בעסקים חברתיים, הקמנו את **אוהל הפן**, כדי לדבר על... **מה כן!**

המחאה מוציאה אנשים מהבית בהמוניהם - כולם יורדים לכיכר כדי להבין "מה העם רוצה". העם זה אנחנו - המון אנשים, כל אחד מהם די מיוחד, ובכל זאת אנחנו רוצים אותם דברים:

כל אחד רוצה לישון מספיק בלילה, לקום במקום נעים ובטוח ולחייך לעוד יום על פני האדמה

כל אחת רוצה לשתות מים נקיים ולאכול מזון שבאמת מזין

לכל אחד יש עבודה לעשות כאן בהנאה - עבודה שמביאה תועלת

כל אחת רוצה לפחות 12 חיבוקים ביום והרבה אהבה

נשמע לכם היפי? מה, אתם מאלה שרוצים להמשיך לנשום אוויר מזהם, להרוס את האדמה שמחזיקה אתכם, לאכול רעל, להיות לחוצים ועצובים ולא לישון בלילה?

לא מאמינים לכם ומציעים עולם שבו אנחנו חיים בידיעה שאנחנו מקבלים טוב עם כל שאיפה ועושים טוב בכל נשיפה. אנחנו מתאמנים על זה כבר שנים, והנה, איזה כיף, יש לנו עכשיו הזדמנות לחלוק את התמימות שלנו עם יותר ויותר אנשים.

אנחנו לא "מוחים נגד" כלום, אנחנו אפילו לא מוחים נגד המחאה! אנחנו אוהבים את המחאה בכל לבנו ואומרים תודה לאנשים האמיצים באמת שהוציאו אותנו אל הרחוב, שהחזירו לנו את הכיכרות.

אנחנו גם אוהבים את הקפיטליזם שהיה עוד צעד באבולוציה של התודעה האנושית, ויוצרים יחד את השלב הבא, שבטח גם לא יהיה מושלם.

אז על מה נדבר?

בזמן שאחרים מנסים להגיע להסכמה בקשר ל"דרישות של העם", אנחנו דורשים ועושים - "עושים בעד" – בעד החברה, בעד הסביבה, בעיקר בעד עצמנו!

אנחנו מקווים מאוד שקולה של המחאה ימשיך להיות רב-גוני, מבלבל ורב כיווני, כך, במקום להיגמר, היא תהפוך לדרך חיים חדשה - ככל שהמחאה תימשך, נקנה לנו יותר זמן להפיץ את זרע הפורענות האמתי – שפע ופשטות!

המחאה הזו היא מגרש המשחקים של העולם החדש – בואו, רדו למגרש ונתחיל במשחק חדש!

ההידברות בין הממשלה וה"עם" היא במקרה הטוב ניסיון למצוא את הדרך שבה המערכת הקיימת יכולה לעבוד בשבילנו - אבל היא לא עובדת ולא תעבוד בשבילנו אף פעם - זה כמו לתת הנחה על מחירה של טלוויזיה! מי בכלל רוצה טלוויזיה?

באוהל האיך-כן אנו מדברים על כללי משחק חדשים-ישנים, כאלה שמכבדים את קהילת הכדור שעליו אנו חיים, כללים שמכבדים אותנו ושעושים לנו טוב. למשל:

- **צורות מגורים נעימות ומועילות לסביבה** – בתים שמתנהגים כמו עצים! ובינתיים, שימוש במבנים קיימים והשמשת המשאבים הקיימים בעיר עד למקסימום ע"פ עקרונות הפרמקלצ'ר. בנייה קלה וגמישה (בנייה מחומרים טבעיים, יורטים ואוהלים) בכפר.

- **פשטות מרצון** – ויתור אוהב על דברים שמעמיסים עלינו (רכב פרטי, מכונת כביסה בכל בית, צעצועים זולים מסין, קוסמטיקה, מזון מתועש). למשל, לגור באוהל כדרך חיים כייפית!

- **צרכנות רגועה!** שמעתם שהצריכה ירדה ב-5% מאז שהתחילה המהפכה? יש! בואו ונמשיך ככה!! החיים כל כך יפים מחוץ לסופר-מרקט!!

- **עושר תרבותי!** יש עושר אנושי בעולם, והוא לא בחומר! בואו נחליף בינינו מידע, בואו נשיר, נעשה יוגה, נתחבק, נעשה הולה-הופ, נשב ונסתכל על עץ... העולם כל כך יפה! בואו נחגוג אותו!

- **קהילה ומקומיות** - בואו ונלמד ביחד לראות שכל מה שאנחנו "צריכים" נמצא ממש מתחת לאף שלנו. בואו ונבלה יותר זמן עם משפחה וחברים ונבנה לעצמנו מקום שמספק את כל הצרכים הבסיסיים שלנו: נגדל מזון בגינות קהילתיות, נחזיר את הזבל שלנו לאדמה (קומפוסט), נבנה, נצבע, נשפץ וניצור יחד את הבתים שלנו – הם לא ייראו אף פעם כמו בטלוויזיה - טוב מאוד!

- **לאט זה שפוי וקטן זה יפה** - די לגדלות המגדלים ולגדלות גדולי האומה. אנחנו רוצים הרבה אנשים קטנים ומאושרים שעובדים לאט, אוכלים לאט וחושבים הרבה על מה שהם עושים. זמן זה לא, אנחנו חוזרים - זמן זה לא כסף! הזמן הוא שלנו ואנחנו אוהבים אותו איטי וחופשי.

- **בואו נזרוק את הטלוויזיות!**

אז איך יראה בדיוק העולם החדש?

אנחנו בכנות לא יודעים! לא לדעת אומר שיש המון מקום לניסוי וטעייה ואהבה וחיים. אנחנו לא מבטיחים "הצלחה", לא "צמיחה" ובטח שלא רווחים כספיים. אנחנו כן מבטיחות עניין והפתעות - כמו כשהיינו ילדים קטנים.

אנחנו מתחילים, צעד צעד, לוותר על דברים מיותרים ואז, לאט לאט, מתפנה המקום שבו ייווצר לו עולם חדש, מעצמו, מתוך כוונה משותפת של הרבה אנשים שחפצים לחיות אחרת.

ככל שיהיו יותר אנשים בכיכרות שיעשו דברים אחרת ללא הפסק - המערכת שמסביב תיסדק. אנחנו רוצים לראות אותה מתרככת ומאמצת לתוכה דרכי חשיבה שונות מאוד מדרכיה היום. איך? פשוט מאוד ה"מערכת" היא אנשים, וגם הם יורדים לכיכרות ולומדים. כדאי לנו לפעול לאט ובזהירות, שלא נישבר

אנחנו קודם. המאבק שוחק - האהבה נותנת אנרגיות - בואו ונפעל עם כל שמחת החיים שלנו בכל מקום שרק אפשר. נדבר עם כל מי שרוצה לדבר איתנו, לא משנה איפה הוא עובד. בואו נזכור – אנחנו בנינו את המערכת הקיימת! אנחנו תמכנו בה, ועדיין אנחנו חלק ממנה. אנחנו נשנה אותה – בהתחלה מבחוח (לסדוק), ואחר כך מבפנים (לרכך ולשבור לחתיכות קטנות וידידותיות).

אז מה עושים עכשיו?

מתחילים יוזמות או ממשיכים יוזמות קיימות, עם העדפה ליוזמות שממש הופכות (סודקות-מרככות) את השיטה על פיה. הנה כמה דוגמאות:

יוזמה יפה – לחיקוי או להצטרפות	אנשי קשר, מיקום
להקים בית בוץ קהילתי במרחב הציבורי	גן העיר ירושלים,
לגדל יער מאכל	סער והדס, קידרון 054-7694-778
להקים מרכזים קהילתיים עצמאיים, המשלבים מערכות סחר וחינוך אלטרנטיביות	אפרת, גדרות 052-4345-663
להקים קומונה עירונית – קבוצה שמתרגלת שיתוף משאבי דיור ובכלל	הקומונה הטבעונית בשכונת שפירא בתל אביב, צפריר 054-420-3055
להקים גינה משותפת על שטח פרטי, למשל בין בניינים בעיר	נלי גלזמן, 052-8434-108
להשתלב בחווה אקולוגית	יש מאין, אדמהמה, חווה ואדם
להקים גינה קהילתית בתמיכת העירייה	אלון אלירן alon@citytree.net
לעשות שוק קח-תן	יש מאין, מרב כרמי merav@carmi.org.il
להקים קואופרטיב צרכנים אורגני	טל-אל 054-432-3180
ליצור קשר ישיר עם חקלאים מקומיים	<u>תפריט מקומי</u> , ליאת טאוב

להתראות בכיכרות! והמון אהבה!

ק!

אלון אלירן, ברק בן חנון, תמי צרי, אייל אנגלמאיר, עדי אושר, עדו הרפז, שחף מרגלית, מתן גולן, תהילה זהר, עופר כהן, נלי גלזמן,

עצבעיר, דרך יער, החלוצים החדשים, המרכז לקיימות שכונתית באר שבע, המאהל האקולוגי בעין כרם,

מקורות השראה, רשימת קריאה (יש זמן!):

בולו'בולו, P.M.

קיזור תולדות הכל, מאת קן וילבר

שיקאסטה, מאת דוריס לסינג

עולם ללא עוני, מאת מוחמד ינוס

קטן זה יפה, מאת א. פ. שומאכר

גן עדן בפתח הבית, מאת טליה שניידר

המדריך לזבלאנושי, מאת ג'וגף ג'ניקנס, בתרגומה של טליה שניידר

Blessed Unrest, מאת פול הוקן

Cradle to Cradle, מאת וילאם מק'דוגו ומייקל בראונגרט, אפשר גם לקרוא את המאמר הקצר: [המהפכה התעשייתית הבאה](#)

How to be Idle (אלוף בטלות), טום הודג'קינסון

Freedom Manifesto (אין מחיר לחופש), טום הודג'קינסון

מומו ושודדי הזמן, מאת מיכאל אנדה, אפשר גם [לראות הצגה של שומרי הגן](#).

אנסטסיה מאת ולדימיר מגרה